

Người đàn bà lang thang

(Chuyện lạ, nhưng là thơ
Thơ nhưng là sự thật
Thật bởi vì Tác giả
Chính là một chứng nhân!)

Giọng kể chuyện, tình cảm **Nhạc và lời: Trần Kim Lan**

Có một người đàn bà... Tuổi cũng chưa về già.
Cứ thần thơ, thơ thần... Khắp phố xá là nhà!
Cứ mỗi khi ra đường(1). Tôi gặp mặt bà luôn.
Nhiều năm thành "quen biết"... Bà như cười làm quen!
"Bà bị quỷ ám chăng? Hay linh hồn nhập tâm...
Khiến bà nên ngờ ngẩn... Cười một mình lang thang?"
"Xin Chúa cho con quyền... Đuổi quỷ khỏi người
hiên... Người đàn bà tội nghiệp... Quỷ ám nên thành điên?"
Và quả thật lạ kỳ... Sau lời cầu... tức
thì... Thấy tôi bà chạy trốn! Chẳng giống như mọi khi!
Từ đó... trở về sau... Tôi chẳng thấy bà
đâu? "Quý... biến?! Bà... Còn? Mất?"
Chỉ Chúa Trời biết thôi!.

(1): Phố Laves, gần nơi tôi ở. Bà luôn mặc chiếc áo dạ dài, bốn mùa chỉ chiếc áo ấy. Chắc nhiều người hay gặp bà)

(21.7.2002/24.8.2016)